

краях вже порозсилано телеграфічно опис його вигляду. На всякий случай буде смерть вашого батька, панно Алісо, відпокутувана. А ті прокляті діаманти відвезу своїй сестрі, нехай їх продасть. Щоби вже ніколи не були причиною людського нещастя! Колиб залежало від мене, я кинув би їх у море, там де воно найглибше. Оттут віддаю вам, панно Алісо, ваш рубін. — Він виняв з кишені кусок паперу і розвинув.—Ось тут є ваш рубін, що Гокінс був мені раз витягнув з кишені. Він зробив нам велику прислугу, подібно як і нашійник.

Аліса счервоніла і стиснула руку свого любка.

— Нехай панна Міллі тішить ся ним! — сказала похвильці.— Ох, Мартине, я вже ніколи не хочу носити прикрас!

— Тільки один виїмок! — промовив Сенна Манн.
— Я предкладаю поліції всякі докази й папері, що відносять ся до упадку моєї сестри. Воно зовсім певне, що ті ювелі, що належуть до вас, будуть в як найкоротшім часі на воли. Але одно вас прошу: возьміть і заховайте той каменець, що його скривавленого підкинув той драб до вашої кімнати, щоби кинути на вас підозріне участи в злочині. Заховайте його на пам'ятку сеї хвилі, в котрій ви відрікаете ся всіх своїх дорогоцінних каменів, бо він скупаний в крові вашого батька!

Зі сльозами в очах взяла вона клейнод.

— Дякую вам! А чи можу я вам дати один малий рубін? Він не є такий дуже вартісний, але я хотіла би, щоби ви занесли його своїй сестрі. Просіть її також, щоби його носила: одна злочинна рука завдала нам